No. 3047 Zaterdag 22 April 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De Nieuwe Schipbrug

De belangstelling bij de opening van de eerste brug op Curaçao een vijftig jaar geleden, zal procentsgewijze misschien groter geweest zijn, maar absoluut genomen zeker niet, toen Woensdagmorgen Gouverneur Wouters de nieuwe Koningin Emmabrug in gebruik stelde. De belangstelling van het publiek was buitengewoon groot.

De wereldlijke, geestelijke en militaire autoriteiten waren door de directeur van Openbare Werken speciaal uitgenodigd en voor hen was een plaats gereserveerd aan de aanlegsteiger op Otrobanda. Om half negen arriveerde de Gouverneur met familie per Gouvernements jacht Beatrix.

Na het spelen van het Wilhelmus door de jongens van Scherpenheuvel, opende de directeur van Openbare Werken, Ir. J. ten Brink deze plechtigheid met de volgende rede.

Wij publiceren deze rede letterlijk, niet alleen om het historisch belang wat hierin is vastgelegd, maar ook omdat anderszijds deze rede zeer onjuist verslagen is. Wanneer we vergelijken tussen rede en verslag, kunnen we zelfs de indruk van ons afzetten van een bepaalde tendenz.

Maar misschien is dit een heel persoonlijke indruk van ons.

Excellentie, Mevrouw, Mej. Wouters, Dames en Heren, genodigden en toehoorders:

Ik heet U allen welkom hier aan de oever van de St. Annabaai waar ruim vijftig jaar geleden op 8 Mei 1888 een gezelschap als het Uwe was verzameld om de opening van de voormalige Koningin-Emmabrug bij te wonen. Vijftig jaar lang heeft de vorige brug dienst gedaan, een dienst, die zwaarder werd, naarmate haar ouderdom toenam. En desondanks heeft de voormalige brug, weliswaar in onderdelen gewijzigd en versterkt, maar in beginsel onveranderd, tot op haar laatste dag 13 Maart 1939 het landverkeer over de St. Annabaai overgebracht.

Thans nu hier voor U ligt een nieuwe brug, die wederom volgens dezelfde beginselen als de oude is geconstrueerd, past het hulde te brengen aan de scherpe en vooruitziende blik van den toenmaligen ontwerper, de Amerikaanse Consul Smith, omdat met die blik werd overspannen een toekomst van vijftig jaren, waarin de grootste ontwikkeling van het verkeer optrad.

Hoezeer het land- en scheepvaartverkeer bijzonder in het laatste tiental van die vijftig jaren is toegenomen, moge worden toegelicht met enkele cijfers, ontleend aan waarnemingen van 1929 -- 1936 en 1938.

Het gemiddelde aantal automobielen, die dagelijks de brug overgaan, groeide van 1500 tot 4000 en uiteindelijk tot 5000.

Daarbij komt nog, dat dit verkeer in steeds korter tijd moet worden overgevoerd, gevolg van het toenemend aantal stremmingen in het landverkeer terwille van de scheepvaart. In 1929 werd de brug gemiddeld 13,5 per dag geopend; dit aantal nam toe tot 16,6 in 1936 en tot 24 in 1938.

De verkeersdrukte op de brug werd derhalve door deze beide samenwerkende factoren beinvloed. Werd in 1929 een grootste aantal van 60 automobielen per uur geteld, in 1936 was dit opgelopen tot 240 en in 1938 tot 305.

Geen wonder, dat het vraagstuk der oeververbinding veler aandacht vroeg.

In het jaar 1929 werd dit onderwerp op aandringen van wijlen pater Euwens in studie genomen door de Kamer van Koophandeld en Nijverheid te Curaçao. In hetzelfde jaar ontwierp de ingenieur der Openbare Werken ing. J. H. Gravestein een hooggelegen vaste brug; een ontwerp van soortgelijke aard stamt van de N.V. Albetam, Bouw- en Baggermaatschappij.

In 1930 diende de hoofdingenieur van de Rijkswaterstaat ing. W. H. Brinkhorst het Bestuur terzake van advies en beval als oplossing aan een schipbrug met aanvullend pontveer voor voetgangers en automobielen.

In 1935 besloot de Ambtsvoorganger van Uwe Excellentie Gouverneur B. W. Th. van Slobbe in beginsel tot de bouw van een nieuwe schipbrug en droeg aan mij op het maken van voorontwerp met kostenraming.

Deze opdracht achtte ik een bijzonder voorrecht. Het vooruitzicht om tijdens mijn ambtsperiode op Curaçao een zo belangrijk en bijzonder kunstwerk te mogen uitvoeren, spoorde mij aan om in de kortst mogelijk tijd aan die opdracht te voldoen.

Van dit ontwerp werden de kosten aan de hand van de toenmalige lonen en materiaalprijzen geraamd op *f* 325.000; de bouwtijd rond twee jaren.

Bij het indienen van dit ontwerp vestigde ik de aandacht van Zijne Excellentie erop, dat de zich steeds uitbreidende taak van mijn dienst de toevoeging, evenals voorheen, van een ervaren ingenieur nodig maakte en zulks te meer, indien de nieuwe schipbrug geheel of grotendeels in eigen beheer door Openbare Werken zou worden gebouwd.

Het gevolg van een en ander was een voorstel aan de Koloniale Raad om ten laste van de begroting 1937 een eerste termijn groot *f* 150.000 van de benodigde bouwkosten toe te staan en op de suppletoire begroting 1936 gelden voor het doen uitzenden van een ingenieur.

De gespannen ijver van de Dienst der Openbare Werken, die in het najaar 1936 gereed stond om zich op het werk te werpen, werd een ogenblik geremd, toen Uwe Excellentie na Uwe intrede op Curaçao een hernieuwde bestudering van de oeververbinding gelastte. Het resultaat van deze studie werd vastgelegd in een nota van den inmiddels aangekomen ingenieur der Openbare Werken ing. Schoorl, in een advies van de Kamer van Koophandel en in een advies van den Havenmeester, beide naar aanleiding van genoemde nota. De slotconclusie van de nota, waarmede de Kamer van Koophandel zich kon verenigen, werd door Uwe Excellentie, na ampele overweging, overgenomen.

Uwe Excellentie beliste in Maart 1937 ten gunste van een nieuwe houten schipbrug met een aanvullend pontveer, uitsluitend voor voetgangers en wielrijders.

Een half jaar werd besteed aan berekeningen, tekeningen, materiaalstalen, bestellingen van materiaal, keuze van gereedschappen en inrichting van de bouwplaats.

Het grootste deel van deze werkzaamheden werd door ing. Schoorl verricht. Met de uiterste nauwkeurigheid werden de details van de constructie tot in de kleinste bijzonderheden vastgelegd. De vlotte uitvoering van het bouwwerk is zeer zeker te danken aan deze zorgvuldige voorbereiding.

De chef van de werkplaatsen de heer Butôt verleende daarbij zijn zeer gewaardeerde adviezen, die getuigden van practische blik op de uitvoeringsmogelijkheden met de beschikbare werktuigen en hulpwerktuigen. Hij drong ook erop aan om zelf het toezicht op de aanbouw van het drijvende gedeelte te mogen houden, omdat deze bouw en de montage in nauw verband zouden komen te staan met zijn afdeling, de werkplaatsen. Tijd daarvoor had hij wel niet, maar daarin was volgens zijn zeggen wel te voorzien door zo nodig van één dag er twee te maken. Inderdaad heeft de liefde voor het werk herhaaldelijk dit offer van den heer Butôt gevraagd.

Aan het hoofd van de werklieden werd geplaatst de timmerman-uitvoerder Graafland, een zeer bekwaam en volijverig vakman. Als degelijk uitvoerder was hij steeds te vinden op die plaatsen van de bouw, waar moeilijkheden in de uitvoering optraden of oponthoud dreigde te ontstaan. Steeds was hij daar de eerste, die zijn handen aan het werk sloeg en zijn schouders eronder zette.

Het is ondoenlijk om in kort bestek de namen en verdiensten op te sommen van allen, die gedurende twintig maanden hun werkkracht hebben gegeven; hun aantal bedroeg gewoonlijk zestig, waaronder enige scheepsbouwers van Bonaire. Wel mag van hen worden gezegd, dat zij in de brandende zonnegloed, weerkaatst door het blinkende wateroppervlak de hitte van de dag hebben gedragen. Aan al deze medewerkers, genoemd met name en collectief betuig ik mijn hartelijke dank.

En ik meen hun aller gevoelens te vertolken, wanneer ik in het openbaar ons aller dank uitspreek tegenover Uwe Excellentie en Uwer Excellenties Ambtsvoorganger, Gouverneur van Slobbe, die de opdracht tot uitvoering hebt gegeven, tegenover de Colleges van de Koloniale Raad en van de Staten van Curaçao, die de benodigde gelden hebben toegestaan.

Bij onderdelen van het werk, bijzonder bij de montage werd hulp en advies geboden door de afdelingen werkplaats Baggerwerk en Wegendienst van Openbare Werken, door het Kadaster, door de lands-Radio- en Telefoondienst, door de Havendienst, door den Commandant der Militaire Politietroepen.

Door bemiddeling van het Technisch goed timmerhoud en andere materialen van de benodigde ijzerwerken opgedragen aan de N.V. de Pletterij te Delft en de levering van het electrisch bewogen lierwerk aan Stork-Hijsch in samenwerking met Heemaf te Hengelo.

Albetam voerde het heiwerk en betonwerk aan de landhoofden uit. De C.P.I.M. verschafte hulp van personeel, materieel en instrumenten bij het onder water afbranden van ijzerwerken.

De Curaçaose Handelmaatschappij verleende hare bemiddeling tot aankoop van een grote hoeveelheid buitengewoon en wist gerezen moeilijkheden betreffende wist gerezen moeilijkheden betreffende tijdige aanvoer te overwinnen.

De Ned. Indische Gasmaatschappij verstrekte waardevolle adviezen inzake de electrische aandrijving en de verlichting en verrichtte de montage daarvan met bekwame spoed.

Met slechts deze enkele woorden mogen de gevoelens van dank jegens de genoemde overheidsdiensten en particuliere bedrijven worden vertolkt.

Deze plaats en Uw beschikbare tijd laten het niet toe bijzonderheden mede te delen betreffende afmetingen en de constructie van de brug en de bijbehorende werken. Ik stel mij voor om eerstdaags op een avond-bijeenkomst Uwe belangstelling voor dit onderwerp te vragen.

Alleen moge ik vermelden, dat enkele onderdelen van de in Nederland bestelde ijzerdelen anders zijn uitgevoerd dan bedoeld was. Deze onderdelen zullen weldra zonder storing voor het verkeer worden gewijzigd.

Thans moge ik Uwe Excellentie verzoeken om door inschakeling van de electrische stroom de brug in beweging te stellen en enige minuten daarna de toegang tot de brug te ontsluiten en Uw gezelschap voor te gaan naar de andere oever. Ik nodig U uit om op het gereserveerd gedeelte aan de Pundazijde het [illegible]

Rede van den Gouverneur.

Ook deze rede zouden we gaarne de letterlijke tekst hebben opgenomen. Maar de rede van Gouverneur Wouters was improvisatie. Daarom slechts enkele nota's.

De Gouverneur verklaarde, alvorens de brug in werking te stellen, eerst enige woorden te willen spreken. Gij hebt, aldus de Gouverneur tot Ir. ten Brink, woorden van dank gesproken tot hen, die aan de totstandkoming van de brug hebben meegewerkt. Ik kan niet anders dan deze woorden onderschrijven en in het bijzonder meen ik dat te moeten doen voor de heren Ir. Schoorl en Butôt.

Er is echter bij deze dankzegging een man vergeten, en dat bent U zelf, meneer ten Brink. Ik ben bang geweest niet meer in staat te zijn geweest om U te kunnen bedanken voor alles wat gij gedaan hebt om de brug tot stand te brengen, daar gij spoedig naar het moederland gaat vertrekken. Ik ben echter blij, dat het thans nog mogelijk is om U te bedanken, voor hetgeen gij gedaan hebt. Er is natuurlijk wel eens kritiek op uw werk geleverd. Maar tenslotte moeten wij bedenken, dat een ieder die aan de openbare weg timmert en dat doet gij, aan kritiek onderhevig. Maar ik kan U verzekeren, dat de weegschaal ten aanzien van Uw werk naar de goede kant overslaat, dat met andere woorden Uw werk op Curaçao alle lof verdient.

Deze waardering heeft ook bij Hare Majesteit de Koningin weerklank gevonden en het heeft Haar behaagt om U te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Ik wens U en de Uwen met deze hoge onderscheiding hartelijk geluk en hoop, dat gij haar nog lang moge dragen, terwijl ik tevens hoop, dat U indien gij in het moederland deze onderscheiding zo nu en dan eens zult aanspelden, van aangename herinneringen aan Curaçao vervuld moge zijn.

Toen de brug gesloten was, begaf Zijne Excellentie zich naar de ingang van de nieuwe brug waar een jonge dame Z.E. op een rood fluwelen kussen een schaar aanbood, waarmede de Gouverneur op de traditionele wijze het rood wit blauwe lint, wat nog de enige afscheiding vormde, doorknipte.

Hierna wandelde men over de nieuwe brug naar de Pundazijde, waar een gedeelte was gereserveerd naast de muziektent.

Direct na de opening door Z. E. werd er door het muziekkorps van Scherpenheuvel een wandeling met muziek over de brug gemaakt en was hiermede het verkeer voor het publiek opengesteld.

Terwijl op het gereserveerde gedeelte aan de Pundazijde de Champagne rondgediend werd, trok een reusachtige mensenmassa over de nieuwe brug, een gewicht, zoals deze nieuwe verkeersschakel wel weinig in de toekomst zal te dragen hebben.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Na de spanning die er in de wereldpolitiek ontstaan was, naar aanleiding van Roosevelts boodschap aan de totalitairen, is er momenteel een grote rust. Is het in afwachting van de dingen die komen zullen, of is het misschien omdat de diplomaten feest vieren?

We geloven beide.

Wanneer we met het laatste beginnen, dan is dit de 50ste verjaardag van Hitler, welke Donderdag in Duitsland met grote festiviteiten is gevierd. Zo wat alle landen zijn vertegenwoordigd geweest en het meest merkwaardige in de hele feestdag was het feit, dat de hoofdschotel van van deze feestdag was......... een parade van 50.000 man, met de meest moderne uitrustingen. Wel merkwaardig deze demonstratie op de feestdag van een persoon, waarvan in een der Duitse redevoeringen van de laatste dagen was gezegd, dat Hitler de bewaarder van de vrede was geweest in Europa.

Verder hebben we het afwachten van de komende dingen. Hitler zal op Roosevelts boodschap een antwoord geven op de bijeengeroepen rijksdag van 28 April a.s. Maar intussen hebben Japan en Mussolini en de verschillende bladen van de as Rome-Berlijn al gezegd, wat zo wat de hoofdinhoud zijn zal. Men gaat op Roosvelts voorstel niet in. Men noemt ze kinderachtig, belachelijk enz. enz. Men wil dus geen conferentie, want dat praten met zovelen, zegt Mussolini, haalt toch niets uit. En daarnaast heeft de man misschien geen [illegible] wil dus geen garanties geven op de onschendbaarheid van de verschillende staten, en dat is erger. Wat de gevolgen zullen zijn van de recalcitrante houding van de totalitairen, moeten we afwachten.

We zijn het in alle geval wel eens met de redevoering, welke oud-minister Eden dezer dagen uitsprak, dat de huidige Europese toestand niet zo blijven kan. Dat het voor landen onmogelijk is te leven onder een dreigende catastrophe.

Eden heeft hierin gelijk; als we zien wat in Nederland maatregelen moeten genomen worden om grenzen en kusten te verdedigen; maatregelen waaronder maatschappij, handel en industrieën lijden, om nog niet te spreken van een kapitaal wat aan defensie thans kapot gemaakt moet worden en waarvoor we niets teragkrijgen. Europa kan niet leven op de voet van de huidige oorlogstoestand met zo om de vier of vijf maanden een gedeeltelijke mobilisatie bovendien.

Uit het weer geven van verloven in België, zouden we mogen opmaken, dat de toestand in Europa momenteel weer aan het verbeteren is; maar de oproep van de Paus aan alle diocesen om bijzondere gebeden voor het bewaren van de vrede zou ons zeggen, dat de toestand nog zeer spannend is. Bovendien kunnen we zo weinig bouwen op de Europese toestand, die zoals we in de laatste maanden wel hebben gemerkt, binnen enkele dagen van aanschijn kan veranderen.

Bijzonder moeten we nog de aandacht gevestigd houden op de Balkan en omgeving, want niettegenstaande de garanties welke Engeland en Frankrijk heeft gegeven aan enkele Balkanstaten, wordt daar nog hoge politiek gespeeld.

Hongarije is langzaam maar zeker geheel aan de as Rome-Berlijn gekoppeld. Italië echter probeert nu Joego Slavië aan Hongarije te koppelen en Duitsland van zijn kant zit Roumenië te bewerken, wiens Minister van Buitenlandse zaken te Berlijn op visite is. We hebben uit de geschiedenis der Oostenrijkse en Tsjechische staten wel geleerd, dat visites maken voor dergelijke ministers een kwaad spel is geweest en het schijnt nu dat Roumenië ook al de nodige dreigementen heeft thuis gekregen als het zich gaat verbinden met vijanden van de as Rome-Berlijn.

De bedoelde Roumeense Minister is nu maar een reis gaan maken naar Brussel, vermoedelijk om eens een kijkje te nemen, hoe de situatie is, bewesten de as Rome-Berlijn.

Verder wordt nog verwacht dat Bulgarije zal gaan toetreden tot de Balkanbond en dat het met Turkije een overeenkomst zal sluiten om Turkse troepen door te laten in geval Roumenië zal worden aangevallen.

Erg zuiver is de situatie in Oost Europa nog geenszins.

Maken we verder nog melding van de brand van de Franse mailstomer Paris. Dit is nu in korte tijd het derde grote Franse stoomschip dat door brand werd vernield.

Of hier sabotage in het spel is, is niet meer te onderzoeken. De brand die ontstaan was in de bakkerij, kan niet meer in zijn oorzaken worden vastgesteld. Veel minder dus is na te gaan, of de brandstichting gezocht moet worden bij communisten of bij concurrenten.

De Duitse vloot die voor de Spaanse kusten op manoeuvres moest, heeft daarbij zulk een haast dat de feestdag van Hitler zelfs niet afgewacht kon worden.

Verder is het thans bekend geworden, dat de Engelse koningsfamilie op 8 Juni een bezoek zal brengen aan President Roosevelt en op 10 Juni aan de wereldtentoonstelling te New York.

Van uit Amerika valt ook mede te delen, dat daar in de buurt van Halifax een geheimzinige onderzeeboot gesignaleerd schijnt te zijn en dat de oud-president Benesj van Tsejcho Slowakije zich aan het hoofd heeft gesteld van een internationale vereniging, welke ten doel heeft de onafhankelijkheid aan Tsjecho Slowakije weer terug te geven. Als bij het slagen daarvan Benesj dan maar weer geen president wordt!!!

Tot slot willen we hier de aandacht vestigen op de verkiezingen voor de provinciale staten in Nederland, die we elders in dit blad hebben opgenomen. Wanneer de Beurs althans ze nog tijdig van haar eigen persdienst ontvangt. Reeds Donderdagmorgen werden deze uitslagen in de radio medegedeeld. Maar Donderdagavond had de Beurs ze nog niet.

Merkwaardig is wel de grote achteruitgang van de N.S.B., die maar liefst 23 zetels verloor sinds de vorige provinciale statenverkiezingen. Intussen echter hebben in Nederland de kamerverkiezingen twee jaar geleden plaats gehad, waarbij ze al hard achteruit gelopen waren en toen nog maar 4 zetels in de kamers konden bemachtigen. Gerekend echter volgens de uitslagen van de verkiezingen van Woensdag, zouden ze maar twee leden in de Tweede Kamer hebben overgehouden. De socialisten zouden dan een zetel hebben verloren.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

MOEDIGE PREDICATIE VAN MGR. GROEBER.

„Ik weet dat onze tegenstanders niet van plan zijn om met de Heilige Stoel een blijvende vrede te sluiten".

De aartsbisschop van Freiburg, mgr. Groeber, heeft in de kerk te Säckingen een predikatie gehouden, waaraan wij, aan de hand van een verslag in het „Aargauer Volksblatt" het volgende ontlenen:

In de inleiding sprak mgr. Groeber over den nieuwen opperherder: „Ik heb Pius XII leren kennen als een oprechten vriend van Duitsland en van het Duitse volk. Hij heeft mij verklaard te houden van de Duitse cultuur, van de vooruitstrevende Duitse geest en van de Duitse muziek. Men bewere in dit land dus niet, dat de Paus alleen maar een vriend is van de democratische volken. Hij heeft duidelijk zijn bijzondere liefde getoond voor de katholieken van het Duitse vaderland.

Pius XII is een vredespaus, maar hij is gekomen in een tijd van geloofsstrijd. Wij moeten de kerkgeschiedenis doorbladeren, om een dergelijke tijd te vinden als die waarin wij nu leven. Wij moeten strijden om het christelijke goed en er zal gestreden moeten worden met de geweldigste middelen, hetgeen tot gevolg zal hebben dat men aan de Duitse katholieken hun katholiek geloof zal laten behouden.

Wij weten, dat ook het leven van den Zaligmaker, den groten vriend van de vrede, een leven van strijd was. De leerling zal ook hierin den Meester moeten volgen. Hij heeft ons geplaatst in een natie, waarin ook wij moeten lijden omwille van het Geloof."

„Wij kennen de strijd, die wij moeten voeren. Wij zijn óf een waarachtig christen, óf een tegenstander van Christus. Wij leven in een wereld, die zelf God wil zijn, en die aan het christendom geen vrede geeft."

De bisschop verklaarde, dat er toch nog vreugdevolle ogenblikken zijn. In deze moeilijke tijden, zijn de kerken overvol, wanneer de bisschop tot zijn gelovigen spreekt. De strijd is heftig; maar wij zullen hem meemaken; wij slapen niet meer en wij zullen dit aan onze tegenstanders tonen".

Er wordt nu gezegd, dat het christendom tot overeenstemming geraakt met moderne ideeën en beginselen en met de rassenwetgeving.

„Ik weet dat onze tegenstanders niet van plan zijn, om met de Heilige Stoel een blijvende vrede te sluiten.

Volgens hun zeggen is het christendom verouderd en is een verbond onmogelijk. Derhalve is er strijd". In deze strijd zal de bisschop zich tonen als herder, en niet als huurling. Wij roepen u op tot strijd, niet met de revolver, maar met de wapenen van de geest.

Er zijn ware katholieken nodig, die leven volgens de grondbeginselen van ons geloof. Met die katholieken zal de overwinning behaald worden, omdat God aan onze zijde staat.

Hoe noodzakelijk het is, dat de katholieken principieel leven in de geest van het geloof, tonen ons de methodes van de vijanden van het geloof.

De bisschop vertelt dan, hoe het een pastoor aan het meer van Constanz opviel, dat er hoe langer hoe minder mensen in de Zondagsmis kwamen. Hij ging de oorzaak na en bemerkte, dat er voor de kerk steeds twee mannen stonden, die de namen van de kerkgangers opschreven. Velen werden bang en gingen niet meer naar de H. Mis. De tegenstander rekent op de zwakheid en de lafheid van vele mensen. De katholieken moeten zich principieel tonen, want hun geloof wordt hun gewaarborgd door het Concordaat. Christen en katholiek zijn, eist, dat men bereid is offers te brengen.

Wij verlangen recht. Wij willen de staat geven, wat hem toekomt. Wij willen voor het vaderland ten strijde trekken en onze laatste druppel bloed er voor geven. Maar wij willen het recht hebben op vrijheid en gerechtigheid. Ook wij betalen belastingen. Het is met het katholicisme nog niet gedaan. Wij moeten vertrouwen hebben in onze godsdienst, want wij hebben hem van Christus ontvangen.

Wij zijn ervan overtuigd, dat wij de overwinning zullen behalen, want de Zaligmaker zelf heeft gezegd: „de poorten der hel zullen haar niet overweldigen".

ZOU NEDERLAND OVERROMPELD WORDEN?

Wat een militair deskundige erover zegt.

Over de hierboven gestelde vraag lopen nog al eens geruchten.

Zelfs werd medio Maart in de Franse Kamer, aan de hand van diplomatieke stukken gezegd, dat Nederland gevaar liep door het Duitse leger te worden overrompeld. De Belgische militaire deskundige C. Requette, behandelt deze kwestie in „L'Indépendance Belge":

Het is een feit, zo betoogt schrijver, dat de natuurlijke weg voor Duitsland om Engeland aan te vallen over Nederland loopt. Aldus valt onmiddellijk in het oog dat de eerste phase van een Duits-Brits conflict logischerwijze de inbezitneming van Nederland zou moeten wezen.

Aardrijkskunde en geschiedenis wijzen duidelijk uit waarom het aldus is gesteld.

Requette laat dan uitkomen hoe alle pogingen om Engeland langs de zee aan te vallen, schipbreuk hebben geleden. Inmiddels hebben twee nieuwe strijdmiddelen hun proeven geleverd: de duikboot en het vliegtuig.

Tijdens de laatste wereldoorlog beschikte Duitsland slechts over één duikbootbasis rechtsreeks tegen Engeland gericht: Zeebrugge. En toen reeds beefde de Britse admiraliteit.

Wat zou het zijn als Duitsland over de mondingen van de Schelde, van de Maas en van de Rijn de beschikking zou krijgen? Duitsland bouwt in het openbaar zoveel duikboten als Engeland zelf bezit. Indien het Duitse leger de Nederlandse kust zou bezetten van Friesland tot Zeeuws Vlaanderen, dan zou de Engelse zeevaart in de Noordzee volkomen onmogelijk zijn geworden en zou de haven van Londen, hart en long van Engeland, lam gelegd zijn.

Wat de luchtvaart betreft, zou de verovering van Nederland de Duitse bombardementstoestellen tot op 200 K.M. van de monding van de Teems brengen, terwijl de steden in Rijnland zich op een dubbele afstand van de Engelse vliegvelden zouden bevinden. Aldus zou Duitsland bij voorbaat een groot voordeel genieten op het gebied van de strijd in de lucht.

Requette besluit dan dat de militaire voordelen van de bezetting van Nederland zo aanzienlijk zijn dat, bij een eventueel Engels-Duits conflict, het redelijkerwijze zeker is dat Duitsland de slag zou wagen.

Het spreekt vanzelf, dat wij hier dit oordeel van 'n militair deskundige uitsluitend ter informatie mededelen, zonder dit oordeel tot het onze te maken.

Want tegenover dit belang van Duitsland staat natuurlijk ook dat er voor Engeland alles aan gelegen is een dergelijk optreden te beletten, en een oorlog met Nederland zou Duitsland in zijn meest zwakke plekken en grensgebied van Aken tot de Noordkust openstellen. Tegen voordelen staan zeer grote risico's, die ook in 1914 Duitsland zelfs in de meest critieke periode van de duikbootoorlog weerhield Nederland tot gevechtsgebied te maken.

Voor enige verontrusting bestaat dan ook zeker nog geen reden.

KATHOLIEKE KERK EN SOCIALE ACTIE.

Volgens het Jaarboek van het Internationaal Bureau van de Arbeid.

Zoals ieder jaar is ook nu weer een lijvig boekdeel verschenen van het „Bureau International du Travail" te Genève over het jaar 1937—1938, waarin de sociale actie der Katholieke Kerk is een ruime plaats toebedeeld. Aan dit hoofdstuk ontlenen wij de volgende merkwaardige passages:

„Het afgelopen jaar — aldus „l'Année Sociale 1937—1938" wordt gekenmerkt door de publicatie van belangrijke pauselijke en bisschoppelijke documenten, door het houden van tal van internationale en nationale congressen, door het oprichten van nieuwe diensten in reeds bestaande organisaties.

Belangrijke Encyclieken.

Onder de pauselijke documenten worden twee nauwkeurige uiteenzettingen gegeven over de positie van de Kerk op sociaal gebied. Eerstens in het schrijven „No es muy" aan het Mexicaanse Episcopaat, waarin herinnerd wordt, dat de sociale werken een integraal deel uitmaken van de Katholieke Actie. Het is de plicht van de gelovigen om de christelijke beginselen toe te passen bij de oplossing der moeilijke problemen, die aan de orde van de dag zijn, zoals het agrarisch probleem, het verminderen van grote eigendommen, de verbetering der levensomstandigheden van arbeiders en hun families.

Het tweede Pauselijke Document, dat de sociale kwestie aanraakt, is de encycliek „Divini Redemptoris" over het goddeloze communisme. Zoals de titel reeds te verstaan geeft, plaatst deze encycliek zich op godsdienstig en philosofisch terrein. Bij de veroordeling van het communisme wordt de nadruk gelegd op het dialectisch materialisme van Marx, zijn godsdienstige, gezins- en morele opvattingen, en op het lot van de menselijke persoon in het collectivisch systeem. Maar terugkomend op de leer van „Rerum Novarum" en „Quadragesimo Anno" wordt opnieuw gewezen op de kwalen, waarvan de arbeidersklasse het slachtoffer is, en op de noodzakelijke middelen ter genezing van dit kwaad.

Het woord der Bisschoppen.

De richtlijnen van de hoogste overheden der Kerk worden aangevuld door tal van bisschoppelijke verklaringen, waarbij rekening wordt gehouden met de noden van ieder land in het bijzonder. In Engeland herinnert Kardinaal Hinsley, Aartsbisschop van Westminster, aan de wezenlijke eenheid van alle mensen, en aan de rechten en plichten, die daaruit voortvloeien. Als er klassen moeten zijn, dan moeten die klassen niet vijandig tegenover elkaar staan en elkander niet uitsluiten: er zijn geen kasten in het christendom.

In de Verenigde Staten hebben de Aartsbisschoppen en Bisschoppen er op gewezen, dat vele eeuwen lang reeds het sociale aspect van het eigendom verwaarloosd is geworden; het particuliere belang is langzamerhand het gehele economische leven gaan domineren. Sinds de oorlog is het economisch onrecht toegenomen, en de sociale onrechtvaardigheden hebben de geesten verbitterd. De bisschoppen proclameren de noodzakelijkheid van beroeps-organisatie in vrij land.

De arbeiders moeten het recht hebben op eigen organisaties, om collectieve contracten te tekenen en vrij hun afgevaardigden te kiezen.

In Frankrijk heeft Kardinaal Liénart te Lille op het Congres der Sociale Secretariaten er op gewezen, dat de sociale christelijke leer niet alleen voor arbeiders gemaakt is; de christelijke moraal is geen klasse-moraal.

In Portugal verklaarde Kardinaal Cerejeira dat de ware vrede slechts kan verwacht worden van een meer verheven sociale gerechtigheid.

In Hongarije wees Kardinaal Seredy te Esztergom op de plichten van eigenaars en op het vestigen van juiste verhoudingen tussen kapitaal en arbeid.

Sociale Katholieke actie.

Hierna schrijft het jaarboek uitvoerig over de sociale weken: In verschillende landen, waar dit nog niet het geval was, werd een Katholieke Sociale Week gehouden. De studieweek van Frankrijk werd gehouden in Clermont-Ferrand; in Oxford, in Nederland, in Yoego-Slavië, in België, in Washington, in Brazilië en in Argentinië werd deze vorm van sociale actie eveneens toegepast.

In de loop van het jaar werden belangrijke internationale en nationale congressen gehouden. Te Parijs het congres voor sociale geneeskunde en medische hulp aan de middenstand een congres. „De moeder in de huiselijke kring", een congres over „Beroepsgeheim en beroepsstatuut van beambten van sociale diensten" het zestiende internationale congres van „Pax Romana". Te Antwerpen werd een congres gehouden voor vrouwelijke Katholieke bonden. Te Antwerpen werd eveneens het congres gehouden van het „Apostolaat ter Zee".

Te Liverpool was het eerste congres der Katholieke Actie gewijd aan sociale problemen.

Te Boston in de Verenigde Staten werd een Congres gehouden door de federatie van Katholieke studenten over „De Katholieke Kerk en de Amerikaanse Democratie". Door het landbouwbureau van de „National Catholic Welfare Conference" werd te Richmond (Virginia) een landbouwcongres gehouden.

De jogistenbeweging heeft in Frankrijk [illegible] een congres, waarop 60.000 jonge arbeiders tegenwoordig waren.

Sociaal werk voor Leiders.

In verschillende landen bloeit het werk der sociale scholen.

In Engeland worden door het „Catholic Social Guild" 350 studiekringen georganiseerd, waarvan de leden tot alle klassen der maatschappij behoren.

In zeven arbeiders-centra worden weekend cursussen gegeven. In Polen is in Kielce een Katholieke arbeiders-universiteit gesticht.

In de Verenigde Staten is aan de universiteit van Fordham een arbeidersschool toegevoegd.

In Brazilië worden de arbeiders gevormd en ontwikkeld door „Arbeiderskringen", die zowel beroepsonderricht geven als morele, sociale en intellectuele vorming.

In de Verenigde Staten zijn vier centra opgericht voor sociale studie voor geestelijken, te Milwaukee, te San Francisco, Los Angeles en Toledo. Deze cursussen, die drie weken duren, werden reeds door honderden priesters gevolgd. De aartsbisschop van Cincinnati heeft een comité gevormd van 15 priesters, die zich met arbeiderskwesties moeten bezig houden.

Het boekjaar besluit met erop te wijzen, dat de Katholieken zich in het afgelopen boekjaar vooral hebben beziggehouden op sociaal gebied met de studie van de ontspanning en van de arbeiderswoningen. Op bijna alle sociale congressen van het afgelopen jaar is over arbeidersontspanning gesproken. In Frankrijk is door de Katholieke Actie een „Comité Central des Loisirs" benoemd, welke de particuliere initiatieven moet bestuderen en samenvatten.

In Brazilië is een bond gesticht met het doel, goedkope arbeidershuizen te bouwen.

In Argentinië is een enquête ingesteld naar woningtoestanden van arbeiders in de steden en op het platteland, teneinde een systeem tot verbetering te vinden.

HERSENSCHUDDING.

Op de oprit tot de brug, aan de Brionplein, kwam de 16-jarige wielrijder K. zodanig te vallen, dat hij een hersenschudding bekwam.

Hij is ter verpleging in het St. Elisabeths Gasthuis opgenomen.

BEDRIJFSONGEVALLEN.

Op 14 April 1939 had op het terrein der C.P.I.M. alhier een bedrijfs-ongeval plaats. De werkman De M. viel van een ruim 5 meter hoge stelling, waarbij hij zodanig werd verwond, dat hij ter verpleging in het hospitaal moest worden opgenomen. Naar de juiste toedracht van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Bij een bedrijfsongeval op het C.P.I.M. terrein liep de 35jarige werkman U. een beenfractur op.

Hij is ter verpleging opgenomen in het Sint Elisabeths Gasthuis.

UIT HUN BED GELICHT.

In de nacht van 15 op 16 April werden op de Pietermaaiweg door enige baldadige jongelieden verschillende vernielingen toegebracht aan op die weg geparkeerde auto's. Voorts werden door een enige "H" borden vernield. Als verdacht van deze vernielingen zijn diezelfde nacht van hun bed gelicht de 19-jarige klerk L., de 19-jarige klerk C. en de 18-jarige klerk De G.

Zij zijn voor onderzoek in bewaring gesteld.

STATENLEDEN NAAR ARUBA.

Met het S.S. Libertador vertrokken Donderdag naar Aruba de leden der Staten. Het gezelschap bestaat uit de Heren J. H. Sprockel, Dr. Arends, J. Kroon, E. Martijn, J. de Jongh, Plantz, Senior, Rustige, Dr. Maal, Dr. Desertine en Dr. Da Costa Gomez.

Zichzelven en zijn plichten te kennen,
Die kennis brengen tot de daad,
Zich naar des Heren Wil te wennen,
Is wijsheid, die ten Hemel gaat.

CURACAO.

DE WINKELSLUITINGS-VERORDENING.

In het eindverslag lezen we:

Enkele leden handhaafden hun voorstel om als sluitingsuur der winkels 6 uur te bepalen.

Enkele andere leden verklaarden zich met het Bestuur te verenigen ten aanzien van de mening, dat het voorzichtiger is eerst het practisch effect van het onderhavige voorstel af te wachten alvorens verder te gaan dan het Bestuursvoorstel. Hun inziens zou de handel door verder gaan te veel lijden, wat later zou kunnen blijken ook niet in het voordeel van de employés te zijn.

Zes uur sluiten is — aldus weer andere leden — inderdaad te vroeg voor het kopend publiek. In het bijzonder de arbeiders van de oliemaatschappij, die niet vóór vijf uur in de stad kunnen zijn, hebben behoefte aan meer dan één uur om hun inkopen te doen. Buitendien is het om 6 uur nog klaarlichte dag. Deze leden deden, rekening houdende met de belangen van het kopend publiek, de winkelbedienden en de eigenaren der zaken het voorstel het sluitingsuur te bepalen op 6½ uur. Dit kwam ook voor practisch het uur te zijn, waarop men algemeen het liefst sluit.

Met dit voorstel verklaarde de meerderheid der leden zich te kunnen verenigen.

Een paar leden handhaafden echter hun voorstel om 6 uur als sluitingsuur te bepalen. Zij voerden aan, dat op het ogenblik reeds verschillende winkels om 6 uur sluiten, terwijl vele kooplieden, die dit nu later doen, hun de wens hebben te kennen gegeven 6 uur als sluitingsuur in de verordening neergelegd te willen zien.

Een paar andere leden waren van mening, dat het kopend publiek aan een later uur behoefte heeft en bleven daarom staan op 7 uur.

Een lid bracht wederom het bezwaar van de tweeslachtigheid der regeling naar voren; hij verklaarde dat hij er geen bezwaar tegen zou hebben als de winkeleigenaren desgewenst zelfs langer in hun zaken bleven verkopen, doch de arbeidsduur van degenen, die in dienstbetrekking bij die eigenaren werken, wilde hij binnen redelijke grenzen houden.

Enkele leden brachten naar voren, dat de neringdoende bevolking op de Bovenwindse eilanden en Bonaire zo klein is, dat daar niet aan alle genoemde feestdagen als zodanig behoefte bestaat. Zelfs zouden de winkels op de Bovenwindse eilanden zo klein zijn, dat in verreweg de meeste geen winkelbedienden werkzaam zijn. Zij vonden het dan ook bezwaarlijk, dat voor alle eilanden van het gebiedsdeel één lijn getrokken zou worden.

Hiertegenover merkten andere leden op, dat de gedachtengang van het Bestuur in deze volkomen juist was, waar de vrije dagen bedoeld waren als vacantiedagen en niet als feestdagen.

Enkele leden merkten op, dat blijkens het voorlopig verslag wel vele leden zich verenigd hebben met de voorgestelde uitbreidingen der vrije dagen, doch dat in de pers daartegen moeilijkheden zijn naar voren gebracht. Deze leden zouden dan ook liever de bepaling der vacantiedagen aan den Gouverneur willen overlaten, b.v. met de redactie van art. 3 als volgt:

„Met de Zondag worden in deze verordening gelijk gesteld de door den Gouverneur voor ieder eiland aangewezen dagen tot een maximum van 15 per jaar", waarbij dus ook rekening gehouden wordt met het door de leden het eerst aan het woord naar voren gebrachte bezwaar tegen het trekken van één lijn voor alle eilanden van het gebiedsdeel. De redactie van art. 6 zou dan kunnen luiden: „Op de dag voorafgaande aan de met de Zondag gelijk gestelde dagen."

Enkele andere leden konden zich hiermede wel verenigen.

Weer andere leden zouden echter aan de door de vorige sprekers voorgestelde redactie van art. 3 ook de bepaling willen toevoegen, dat voor Curaçao en Aruba de in het ontwerp en de nota van wijzigingen vermelde dagen zullen worden aangewezen.

En een derde groep zou de aangelegenheid bij de verordening willen regelen, met dien verstande, dat de Gouverneur bevoegd zal zijn om voor de Bovenwindse eilanden en Bonaire daarvan af te wijken in die zin, dat hetzelfde aantal dagen genomen wordt, doch desnoods andere.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao:

1. Nederlandse Vereniging van Liefhebbers van Cactussen en Vetplanten — Secretariaat: Damrak 57 — Amsterdam-C, tevens uitgeefster van het maandblad „Cactussen en Vetplanten", vraagt belangstelling voor hare tijdschrift, vooral daar waar succulente planten in dit Gebiedsdeel zeer geschikt zijn voor tuindecoratie. Het lidmaatschap van deze Vereniging, tevens inhoudend gratis toezending maandblad, bedraagt ƒ 3,— per jaar.

2. Octrooibureau Polak & Charlouis — Groot Hertoginnelaan 72 's Gravenhage, biedt zijne diensten aan.

3. Empire Associated Mills — 25 Stone Street — New-York, N. Y., fabrikanten van kousen, sokken, sporthemden, buikbanden en damesondergoed, zoeken een agent.

4. Minmay Product Inc. — 119—121 West 23rd Street — New-York, fabrikanten van wasserijetiketten en andere wasserij benodigdheden zoeken relatie met importeurs.

5. Newcon Industries Ltd. — City Gate House — 39/45 Finsbury Square Londen, E. C. 2, fabrikanten van „Air Conditioning Apparaten" zoeken een vertegenwoordiger.

6. The Honey Export C., — Apartado 1302 — Ciudad Trujillo — Rep. Dominicana, wenst in relatie te treden met importeurs van honing, koffie, bijenwas en ieren.

7. Godo Yushutsu K.K. — P.O. Box 1159, — Kobe, Japan, inkoopagenten firm's in Japan, zoeken relaties met importeurs in Curaçao.

8. Sato Shun & Company — P.O. Box 135 — Kobe, Japan, zoekt relatie met importeurs van manufacturen.

9. Matan — 92 Achad Haam Str. — Tel-Aviv — Palestina, wenst in relatie te treden met postzegel handelaars; is genegen hoeveelheden van 10—50.000 Curaçaose Postzegels te kopen.

Belangstellenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

Muziekuitvoering a.s. Zondag n.m. 7.30 uur. Brionplein. Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. Sempre Fideles (mars)
3. Morning — Noon and Nigth in Vienne (Ouvert.) Suppé
4. A Beautiful Lady in Blue (waltz) J. F. Coots
5. Tu y Yo (Danza)

— PAUZE —

6. Dis ci Darlings (Two-step) (P. Wenrich)
7. Ouvert. du Pirate (Bellini)
8. Dans muziek (diverse)

VENEZOLAANSE PLANNEN.

Aan de U.P. corespondent Lawrence S. Haas heeft de Venezolaanse Minister van Openbare Werken mededeling gedaan van de nieuwe plannen van de Venezolaanse regering.

In deze correspondentie, overgenomen uit The Maracaibo Herald, lezen we o.a. ook van het graven van een kanaal voor oceaanschepen met grotere diepgang, aan de ingang van het meer van Maracaibo.

Dr. Aguerrevere geeft toe dat dit wel het grootste werk is, de uitvoering van het zolang besproken project om een kanaal te graven door de nauwe ingang van het meer van Maracaibo. De toegang tot deze rijkste en grootste olievelden van de wereld, aldus deze Minister, is alleen mogelijk voor de stoomboten met geringe diepgang, die in vloten de ruwe olie naar Curaçao en Aruba brengen, waar de petroleum geraffineerd wordt en vanwaar de eindproducten in oceaantankers over de wereld worden verspreid.

Wanneer het mogelijk is, aldus de Minister, een kanaal te graven en dit project tot uitvoering wordt gebracht, mogen we vertrouwen dat dit een aansporing zijn zal om spoedig een petroleumraffinaderij van grote capaciteit te bouwen in West Venezuela, welke werk zal geven aan duizende arbeiders en de haven van Maracaibo tot een oceaanhaven maken zal.

Een zorgvuldig samengestelde commissie is al maanden aan het werk om dit project te bestuderen en te onderzoeken, de juiste plaats van het kanaal te bepalen, de aard van het werk en de kosten.

Men verwacht dat de commissie binnen een half jaar klaar is met dit werk.

IN MEMORIAM „ESTELA A. CHATLEIN".

In de ouderdom van 39 jaar ontsliep op de 31ste Maart ons innig geliefde Moedertje, de Chatlein.

Tot voor enkele dagen geloofden en hoopten we allen stellig dat het een van de kortstondige ziekten zou zijn die haar gedurende enige weken bedlegerig zou maken. Ook zij die met uitzondering van de laatste weken eigenlijk nooit of weinig ziek was, meende dat zij na een korte periode weer geheel op krachten zou komen. Het was helaas niet zo en thans is zij ons ontvallen, te vroeg voor haar bedroefde echtgenooot, kinderen en zusters. Zij zal niet alleen bij haar naaste vrienden en kennissen, maar bij allen die met haar in aanraking kwamen in herinnering blijven als een zeer sympathiek figuur wegens haar mensilievendheid en hulpvaardigheid.

Bij de bijzetting in het graf op de St. Anna-Kerkhof waren dan ook talrijke vrienden en kennissen om haar een laatste groet te brengen.

Moge de Almachtige haar ziel de eeuwige rust geven en haar nagelaten familieleden troosten.

ZIJ RUSTE IN VREDE!

T.

„URE VAN VEROOTMOEDIGING EN GEBED VOOR DE VREDE".

A.s. Zondag 23 April zal in alle Gereformeerde Kerken in Nederland en Overzeese Gebiedsdelen alsook in de Nederlandse Geform. Kerken in het buitenland gehouden worden een „ure van verootmoediging en gebed voor de vrede".

Het verzoek daartoe is uitgegaan van de classis 's-Gravenhage, welke door die Kerken voor het uitschrijven van dergelijke bizondere diensten is aangewezen.

Door de Gereformeerde Kerk op Curaçao is [illegible] voor het gebed voor de vrede bestemd de morgendienst op a.s. Zondag, welke aanvangt om 10 uur.

VIERING VAN DE ST. JORISDAG VOOR DE R.K. VERKENNERS.

23 April.

Traditie getrouw laten wij hieronder volgen de vaste punten van het programma van St. Jorisdag.

's Morgens om half zeven verzamelen op het Brionplein van de St. Tharcisius- en St. Hubertus- en de St. Jozefgroep; daarna wordt in stilte gezamelijk naar de Ambachtsschool getrokken, waar de H. Mis door alle jongens zal gezongen worden in de kapel. Aanvang van de H. Mis 7 uur precies.

Vóór de H. Mis wordt de welpen- en verkennersvlag gezegd (staande). Korte preek, waarin er o.a. op zal worden gewezen, dat elke welp en verkenner voor 6 uur 's avonds een extra goede daad voor moeder doen moet.

Na de H. Mis wederom gezamelijk optrekken naar Awasá, waar op de speelplaats van het St. Martinusgesticht wordt ontbeten (krentenbollen).

Daarna naar het St. Tharcisiustroephuis waar de vlaggeparade zal worden gehouden en de rode St. Jorisbloem zal worden gezegend en uitgereikt door den hoofdaalmoezenier.

Allen dragen de gehele dag uniform met St. Jorisbloem op linkerborstzak.

Hierop volgt de plechtige uitreiking van enige eerste-klas insignes en de installatie van enkele leiden en leidsters.

Dan volgen nog enige huishoudelijke besprekingen.

's Middags om 4 uur wederom gezamelijk aantreden. Om kwart over vier wordt er voor Z. H. Excellentie Mgr. Verriet gedefileerd en om kwart voor 5 vóór de Erevoorzitter van onze Diocesane Raad, Zijne Excellentie Gouverneur Wouters.

's Avonds om half acht kampvuur op Pietermaai. Iedere groep zorge voor geschikte plaats, stookvergunning, brandhout, goede zitplaatsen, licht om de St. Jorisboodschap te lezen.

Volgorde kampvuur:
Opening, gebed, zegening van 't vuur.
Hoort, zegt het voort.
Overzicht afgelopen jaar.
Boodschap van den D.V.G.
St. Jorisverhaal.
Toekomstplannen.
Zegen van den aalmoezenier voor de belofte.

Hernieuwing van de belofte. (De welpen vormen een binnencirkel. Akeela zegt langzaam de welpenbelofte, die de welpen gezamelijk herhalen. Daarna treedt de welpenleiding in de verkennerscirkel, waarna de verkennersbelofte herhaald wordt. De jongens vormen met gekruiste armen een gesloten cirkel).

Wilhelmus.

Sluitingsgebed zegen Aalmoezenier.

Het St. Joriskampvuur moet beschouwd worden als een ceremonie, stemmig en toch opgewekt.

Het geheel behoeft niet langer dan drie kwartier te duren.

De toespraakjes en het Jorisverhaal zijn kort en kernachtig.

De ochtendplechtigheid is voor alle drie de groepen.

Het kampvuur echter worde door iedere groep afzonderlijke gevierd. Het draagt immers een sterk persoonlijk en groepskarakter in verband met de terugblik op het afgelopen jaar en de toekomstplannen van de groep.

Na afloop van de afzonderlijke kampvuren, komen we nog een drie kwartier bij elkaar, en zullen we de gast zijn van de St. Hubertusgroep.

Laten wij hopen dat werkelijk alle jongens aanwezig zijn. Ouders helpt ons mee! Jongens, bereidt U voor op 't hernieuwen van Uw doopbelofte. Denkt er over na wat die belofte betekent, zodat de hernieuwing inhoud en waarde krijgt voor je leven.

23 April begint het nieuwe verkennersjaar.

Allen wensen we een zonnig en vreugdevol spoor.

God zegene jullie, je Ouders en verdere familie. Maria, Moeder van de Verkenners, bid voor ons.

Jullie D.V.G.

ERRATA.

De laatste regel van het artikel „Roosevelt op St. Eustatius" is weggevallen.

Hij luidt: St. Eustatius bleef voor goed bij Nederland.

FILMBESPREKING.
„ANGELS WITH DIRTY FACES".

(Cinelandia).

Als jongens hebben ze samen alle streken uitgehaald die men op hun leeftijd verwachten mag en meer dan dat. Voor roof en inbraak schrokken deze twee knapen evenmin terug en beiden belandden dan ook te zijner tijd in een verbeteringsgesticht. Dan ontmoeten we hen vijftien jaren later in de pastorie van een arme parochiekerk in de achterkerk van een Amerikaanse stad. En het is niet toevallig dat die ontmoeting juist daar plaats moet vinden, want de wegen der eens zo onafscheidelijke vrienden zijn wel zéér uit elkaar gelopen. De een, James Cagney, heeft de brede weg van zijn jeugdjaren voortgezet en is een berucht gangster geworden, wiens leven weer in de diverse gevangenissen van het land dan in vrijheid wordt doorgebracht. Ook zijn vriend Pat O'Brien, heeft zijn vrijheid verloren, maar bij hem geschiedde dat uit vrije wil, hij is priester geworden en heeft zijn levenstaak gevonden in de opvoeding en leiding van jonge boefjes van het genre waartoe hij vroeger zelf behoorde.

Nu zijn vriend, de gangster, teruggekeerd, is hebben zijn jeugdige discipelen echter meer oren naar de verleidelijke raadgevingen van den boef, dan naar de wijze lessen van hun geestelijk leidsman. En dat is dezen laatste te veel, hij zal zijn vriend opgeven om zijn leerlingen te redden. Hij opent een campagne om den gangster en diens vrienden uit te roeien en dit betekent voor hen het einde. Hoe in Amerika de jacht op zo'n berucht bandiet in zijn werk gaat, wordt ons in deze film voortreffelijk uitgebeeld en moeten we constateren, dat het niet voor de poes is Het eind is de electrische stoel, een scène die voor teergevoelige naturen beter niet kan worden gezien.

De rol van de priester wordt op zeer aannemelijke wijze door Pat O'Brien gespeeld.

„LITTLE MISS BROADWAY." (Roxy).

Een film met Shirley Temple, doch ook nog andere spelers erbij, wat niet de gewoonte is Het werd dus ook tijd om de Shirleyfilms een beetje op te vullen. Shirley voor en na werd een beetje te erg. Een Amerikaans criticus heeft dan ook een Shirley-film (niet deze, maar Rebecca of Sunnybrookfarm) gerekend tot de zes slechtste films van 1938; het zij gezegd met alle eer aan de meest populaire filmster.

In deze film wordt getoond, hoe het [illegible] een troep artisten aan het werk helpt, nog wel aan een revue op Broadway, bekostigd door een rijke oude tante. De film is niet zo erg sentimenteel en zal zeker bij kinderen goed in de smaak vallen, doch de „grote kinderen", die van dit genre houden, kunnen hun hart ophalen.

GOEDE REIS.

Met het S.S. Pericles vertrokken op verlof naar Holland de Eerw Paters de Barbanson en van Weerelt.

Met dezelfde gelegenheid vertrok de overste van het St. Martinusgesticht, Sr. Gratia voor de verkiezingen van een algemene overste.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Uit Brussel wordt gemeld dat het Belgische elftal, dat a.s. Zondag tegen Nederland zal spelen, als volgt is samengesteld:

(Van doel en recht naar links) Badjou, Paverick, van Calenberg, van Alphen, Stijnen, Paul Henry, Fievez, Voorhoof, Capelle, Braine en Buyle.

Ingediend is het wetsontwerp tot wijziging van de dienstplicht. Voorgesteld wordt de mogelijkheid te scheppen tot verlenging van de eerste oefentijd tot twee jaar, en de duur van de herhalingsoefeningen van totaal 40 tot 85 dagen. Voorts om de mogelijkheid te scheppen tot opleiding van dienstplichtigen tot reserve officier van de zeemacht.

Naar Aneta verneemt, zal de Nederlandse gezant te Washington, Jhr. A. C. D. de Graeff niet tegenwoordig zijn bij de opening van het Nederlandse paviljoen, van de wereldtentoonstelling te New York. De bouwmeester van het paviljoen, Prof. Slothouwer zal de 21ste dezer per Nieuw Amsterdam naar New York vertrekken.

Op de vraag van dr. L. N. Deckers betreffende van het niet vertegenwoordigd doen zijn van Nederland bij de kroning van Paus Pius XII, heeft minister Colijn als volgt geantwoord:

Als regel is aangenomen Nederland niet te doen vertegenwoordigen bij kroningsplechtigheden aan hoven, waar het land geen diplomatieke vertegenwoordiging heeft. Zolang Nederland geen gezant bij het Vaticaan heeft gehad, is ook bij de kroning van geen der pausen een afvaardiging uit Nederland aanwezig geweest. Er was in dit geval te minder aanleiding van deze regel af te wijken, nu in 1925 en in 1926 de Tweede Kamer aan de regering de gedachte om een gezantschap bij de H. Stoel heeft onthouden en van een gewijzigd inzicht in deze zin, dat de Kamer vertegenwoordiging bij het Vaticaan erkent als een zaak van nationaal belang, sindsdien niet gebleken is. In verband met de omstandigheden, waaronder het gezantschap destijds is moeten worden opgeheven, zou alleen een in deze zin gewijzigd inzicht grondslag kunnen zijn voor herstel der vertegenwoordiging. Door gemis van redelijke waarborgen, dat ook een incidentele vertegenwoordiging hier te lande in voren bedoelde zin zou zijn opgevat, heeft de regering vertegenwoordiging van Nederland bij de kroning van Paus Pius XII niet in overweging kunnen nemen.

Paus Pius de twaalfde heeft aan den kardinaalsecretaris Maglione opdracht gegeven, dat door de gehele wereld in de maand Mei in alle kerken gebeden moet worden voor het behoud van de vrede.

Voorts schrijft de Paus, dat ondanks de diepe verschillen die tussen de naties zijn gerezen thans de bede tot God gericht moet worden, opdat de Christelijke vrede een concrete vorm aanneme.

Vooral kinderen, in de eerste bloei van hun jeugd, moeten in hun diepe onschuld de Heilige Maagd aanroepen in de hoop, dat de Almachtige God de druk, die thans de harten der mensen benauwt, zal wegnemen, terwijl de wil tot broederlijke samenwerking onder de volkeren weer moge ontstaan.

Over de gehouden verkiezingen voor de Provinciale Staten in Nederland worden de volgende uitslagen gemeld: (het eerste getal geeft het aantal zetels in 1935, het tweede in 1939) Anti Revolutionairen 75—82; Christen Democraten 10—12; Christelijk Historischen 61—63; Communistische Partij 12—13; Liberalen 33—35; N.S.B. 44—21; Katholieken 17—186; S.D.A.P. 126—134; Staatkundig Gereformeerden 13—10; Vrijzinnig Democraten 28—39; overige partijen 13—6.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

23 April 1939: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (H. Elfrink)	
23 April 1939: Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Volharding 2 (Ercol)	*
30 April 1939: A-klasse	R.C.C. 1 — Hollandia 1 (O. Corsica)	
30 April 1939: B-klasse	Hilversum — Atlantico (B.L. Dijk)	*

RIO CANARIO.

23 April 1939: A-klasse	Atletico 1 — Hollandia 1 (J. Pengel)	
30 April 1939: A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1 (Oehlers)	

SCHERPENHEUVEL

23 April 1939: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Feyenoord 1 (B. L. Dijk)	
23 April 1939: B-klasse	Sparta — Arsenal (J. Jansen)	*
30 April 1939: Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Feyenoord 2 (P. Tuin)	

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

VERENIGINGEN OF PERSONEN DIE TROFEEEN DIE AAN DE C.V.B. BEHOREN IN HUN BEZIT HEBBEN, WORDEN VRIENDELIJK VERZOCHT DEZE(N) AAN DE 1ste SECRETARIS DEN HEER G. MEURS, FREDERIKSTRAAT 16, TE WILLEN OVERHANDIGEN.

HET BESTUUR.

TE VERWACHTEN SCHEPEN OVER DE MAAND APRIL.

22.	Eng.	„Historian"	Liverpool	Pto. Cabello
23.	Ned.	„Crijnssen"	N.York-La Guaira	Pto. Cabello
23.	Ned.	„El Libertador"	Mar.—Aruba	Aruba—Maracaibo
23.	Dts.	„Oldenwald"	Pto. Cabello	Pto. Colombia
24.	Nrs.	„Siss"	Maracaibo	Aruba—Maracaibo
24.	Dts.	„Ingrid Horn"	Pto. Colombia	Pto. Cabello
24.	Nrs.	„Lindvangen"	Sto. Domingo	„ „
24.	Ned.	„Orestes"	Amsterdam	Pto. Colombia
24.	Ned.	„Cottica"	La Guaira	New. York
24.	Cub.	„Cuba"	San Juan	La Guaira
25.	Amk.	„Santa Paula"	New York	„ „
25.	Nrs.	„Aluminiumboot"	La Guaira	Maracaibo
26.	Ned.	„El Libertador"	Maracaibo-Aruba	La Gua ra.

ROOSEVELT VOOR SINT EUSTATIUS.

Een Nederlands eiland, dat aan de Ver. Staten het leven zou hebben gered.

We lezen in de Maasbode:

De Verenigde Staten hebben hun vlootprobleem XX uitgewerkt. Hun geweldige vloot is daartoe ook verschenen in de West-Indische wateren. Verschillende eilanden daarvan dienden tot steunpunten in het ontplooien van hun actie, welke er op gericht was, de aanval van een vijandelijke vloot te weerstaan. Er werd verondersteld, dat deze vloot uit het Oosten zou komen opzetten, dus van Europa uit.

Onder de eilanden, wier bewoners de geweldige slagschepen en snelle torpedoboten bij de oefeningen konden gadeslaan, bevond zich St. Eustatius, zoals men weet behorend tot onze Nederlandse bezittingen in de West. En Roosevelt zelf, die als vlagofficier aan boord van een der grootste schepen de uitwerking van het Vlootprobleem XX volgde, is zo beleefd geweest, zich even ter hoogte van St. Eustatius op te houden.

Had hij er een bedoeling mee? We weten het niet, maar we weten wel, dat er voor de Verenigde Staten aan het kleine bergachtige eiland bijzondere herinneringen verbonden zijn. Men beweert in Amerika n.l. niets meer of minder dan dat St. Eustatius het leven gered heeft van de jeugdige republiek der Sterren en Strepen. [illegible]

Het is niet zo heel veel Nederlanders bekend, wat St. Eustatius eigenlijk is. Het ligt nog al ver van Curaçao vandaan; samen met Saba rust het bijna tegen de kust van Portorico, in de buurt van het eiland Guadeloupe.

St. Eustatius wordt beheerst door het silhouet van een uitgedoofde vulcaan, die „The Quill" wordt genoemd, welke naam een verbastering is van de Nederlandse benaming „de Kuil". Op St. Eustatius wordt evenals op verschillende andere in ons bezit zijnde eilanden Engels gesproken en daarom heet de Kuil er „The Quill".

Het is een vulcaan van bijna zeshonderd meter hoogte. Op de bodem van de krater ligt een klein, cirkelvormig dal, dat flink bebost is. Vandaar de Kuil.

St. Eustatius is ongeveer acht kilometer lang en 2½ tot 3½ K.M. breed. Het heeft een totale oppervlakte van ongeveer 30 vierkante K.M.

Men vermoedt, dat er vroeger Caraiben of Arowakken hebben gewoond. Maar het is heel goed mogelijk, dat het pas door de Spanjaarden bevolkt werd. Toen deze uit West-Indië verdreven werden, hebben de Hollanders en de Engelsen telkens weer om het bezit ervan geredekaveld.

Dit vond minder zijn oorzaak in het feit, dat St. Eustatius zo'n vruchtbaar eiland is, dan wel hierom, dat het lange tijd een centrum voor de smokkelhandel is geweest. Eens heette St. Eustatius de Gouden Rots. Deze beminnelijke naam droeg het eiland in de dagen van de Amerikaanse vrijheidsoorlog tegen de Engelsen. De smokkelwaar bestond hoofdzakelijk uit wapenen. Er moeten toen soms wel honderden schepen op de rede hebben gelegen en op de kaden stonden de pakhuizen volgepropt, rij aan rij.

De hoofdstad was een verzamelpunt van allerlei avontuurlijke elementen. De Amerikanen wierven er vrijwilligers voor hun vrijscharen aan. Het geld moet er toen letterlijk zijn binnengestroomd. St. Eustatius was in die dagen in half Amerika beroemd.

Het stond toen onder Nederlands gezag. In de oorlog van Engeland met zijn Noord-Amerikaanse kolonies was de republiek der zeven provinciën neutraal, maar de sympathie helde erg over naar de kant der opstandelingen in wier rangen talrijke Hollandse kolonisten streden, bewoners van het oude Nieuw Nederland.

Nu beschouwen de Amerikanen het als een historisch feit, dat hun vlag der Sterren en Strepen op St. Eustatius voor de eerste maal officieel is gegroet door een buitenlandse mogendheid, die toenmaals nog in de voorste rijen stond.

Er verscheen een schip van de opstandelingen op de rede van St. Eustatius. Dit bracht het gebruikelijk saluut aan de Nederlandse vlag en volgens de Amerikanen heeft de Hollandse Gouverneur dit saluut met kanonschoten doen beantwoorden.

Dit nu ergerde den Engelsen admiraal Rodney, die met een grote vloot even buiten de kust van St. E[illegible]
Hij was op weg naar de Verenigde Staten om daar zijn aandeel te leveren in de volledige nederlaag, die Engeland aan de rebellen wilde toekennen.

In toorn ontstoken, moet hij van den Hollandsen Gouverneur voldoening hebbovendien, nadat Engeland en de Verenigde Staten vrede hadden gesloten, viel er niet veel meer naar dit laatste land te smokkelen. En St. Eustatius verviel in vergetelheid. De hoofdstad Oranjestad is vervallen, armoedig en zonder veel vertier. Een gedenkteken herinnert er aan, dat Admiraal de Ruyter er in 1665 vertoefde. Het eiland is arm aan water en er valt dus niet veel te verbouwen. Maar men heeft er toch wel enige hoop op de toekomst, want ook Curaçao was eens arm en vergeten en thans heeft het een der mooiste en rijkste havens van West-Indië.

Het korte bezoek van Roosevelt voor de rede van St. Eustatius heeft er aan herinnerd dat het eiland van de Verenigde Staten veel verhoopt. De Amerikanen toonden reeds enige belangstelling voor de exploitatie van de aanwezige vulcaanas. En van Nederlandse kant wordt alle mogelijke moeite gedaan, om op St. Eustatius de cultuur van Hollandse aardappelen te doen vinden. Deze aardappelen zouden op Curaçao tegen goede prijzen kunnen worden verkocht. Tevens bestaat er kans, dat het in Amerikaans bezit zijnde Portorico nog eens afnemer zal worden.

Het is ook daarom, dat men op St. Eustatius de Sterren en de Strepen met evenveel voldoening begroette als indertijd de met de Amerikaanse rebellen sympathiserende Hollandse Gouverneur dit deed met de kanonnen van het oude fort, dat thans nog de rede beheerst.
ben geëeist, aangezien hij het aan de rebellen gebrachte saluut als een belediging van Engeland beschouwde.

Toen de Hollandse Gouverneur weigerde, aan diens verlangens te voldoen, viel de Engelsman de hoofdstad onverhoeds aan. Met zijn geweldige overmacht maakte hij zich heel gemakkelijk van het slechts zwak bezette eiland meester. Rodney nam de twee honderd schepen, die op de rede lagen, in beslag, alsmede de inhoud der pakhuizen. Hij had dit alles volgens de gewoonte kunnen verbranden, maar als een practisch Engelsman organiseerde hij een grote veiling en daar konden de eigenaars hun bezit tegen een flinke prijs terugkopen. Aldus incasseerde Rodney vijftien millioen gulden en hij trok weltevreden naar Noord-Amerika. Maar...... het karweitje op St. Eustatius had hem enkele dagen gekost en hij kwam te laat aan, om het gewicht van zijn vloot in de schoot te leggen en Engeland verloor voorgoed zijn rijke Amerikaanse kolonies.

Aan de dagen van vroegere glorie herinnert thans op St. Eustatius nog slechts weinig. De streek van Rodney bleek een genadeslag te zijn geweest en

VERGETEN GRONDEN.

Door Jacques Smeulders.

Vervolg.

DE MATAPICA.

STUGGER OP JACHT.

Een klein mannetje loopt in de witte nevelen van de jonge dag. Kleine voetindrukken in het nog natte zeezand, heel veel en heel recht, soms een kleine bocht voor een stuk hout. Op zijn smalle schouder een geweer, vochtig-nat aangeslagen door de [illegible]. Een arm hangt zonder wil aan het bruine geweertouw, de scherpe elleboog pikt naar achteren.

Zo gaat hij vele nieuwe dagen in. Heeft soms een breed strand als weg, vanuit; dan weer, als de grauwe zee al hoog staat maar wat open stukken. Dan spoelt het water zijn dunne benen nat, dat zijn broek zich vastzuigt en het water af onder siepelt van de rafels. Dan bergt hij zijn patronen boven op zijn rossig stijl haar, onder de doffe vilthoed...

Watergespet van benen in een klein stroompje; van de lage oever uit, over het grauwe zeezand gaat het.

Het kleine mannetje gaat weg van het natte zand, loopt omhoog over een stuk harde modder; steen. Pijn doen de smalle voeten. Schuin beneden ligt de grauwheid; voor hem kleine dunne stammen die grijs lichten in de jonge ochtend.

Nu loopt hij over een vochtig pad tussen een rij van witte stammetjes. Een breed pad. Alles hangt vol witte nevelen, vaag, onzichtbaar maar toch wit. Net of de witheid opstijgt uit de donkere grond en hangen blijft in het groen van de tengere boompjes. Wat bladergeritsel en een krow-krow vliegt met stroeve vleugelslag over het nieuwe wit, zijn scherpe schreeuw blijft lang nahangen......

De stammen zijn groter gegroeid, donker en massief, al duidelijk is alles. Het vogelgeluid ver en dichtbij, hoog en laag, overal. Het pad ligt breed, met grote bomen er langs; loopt smal toe, dat onder en boven, rechts en links elkaar raken. Opzij twee slootjes, smal en vuil, veel gras en dood hout. Een grote witte reiger vliegt er uit op, verdwijnt met trage vleugels tussen de brede stammen...

Eén grote openheid opeens. Heerlijk zacht zwart water en witte zonneflikkertjes. Kleine eilandjes van jong gras; Lichtgroen, zwart en zilver. Ver midden in een brede hoogte van bruine grond met twee witte bomen. Enkele kleine beweegingen op het grote water. Het zwart spat op als helder kwik.

Stugger staat strak. Tuurt. Hij schuift dan achter een gras eilandje het water in. Tot boven zijn knie.

Heel in de verte achter het open water wazigt al de donkere bosrand.

De zon boort door de ijle bladeren, maakt alles loom en mat. Al te helder is het nu, al te klaar. Ver vooruit is alles glas duidelijk. Rechtuit ligt de lang verlaten hoofdweg van de katoenplantage, recht als een donkere koker zonder eind. Aan weerszijden twee gore slootjes waar visjes eens vrolijk in speelden.

Aan zee. Een stuk strand ligt bloot. Hoogten en laagten. Hier was ook een hoofdweg, plat-brede modderdam nu; hier waren ook eens heldere slootjes. Dan er naast, grote modderkussens: de katoenbedden......

Watergespet van benen, een klein stroompje, van de lage oever uit over het grauwe zeezand gaat het. Twee oudwitte stenen sluispalen met grote gaten. Wat groen tussen de open gaten. Vroeger...........

Fel steekt de zon. Maakt moe. Mat af.

Een blik houten huisje.

Een rank boompje dat heen en weer wuift; dat speelse schaduw maakt op een roestig dak.

Een ruwe bank van dunne stammen.

Dode vogels op het bruine zand.

Een grote witte met stijve, rechte poten.

REGENTIJD.

Soms kan alles één water zijn onder het lage groen. Dan zijn de dagen kleurloos, zonder licht. Komen dan uit het diepe zwart geschoven en glijden weer zacht er in weg.

Dan is het regentijd.

Miezelt het grijswit neer, uren lang dikwijls. Dan is alles nat en kil en koud. Het waterbos zweeft dan in vochtige damp, die zwaar hangt. Geen vrolijk vogelbeweeg, weinige maar te zien. Ze zitten met de hals ver omlaag tegen dikke stammen of onder wat dicht gebladerte. Koude hoopjes in het wit watergeruis.

Tegen dat het zwart komt van de nacht, beginnen de kikkers groot en klein. Diep geluid. Lichtgeluid. Zwaar geluid dat rimpeltjes tovert tussen het watergras. Uren lang. Tot het grijs weerkomt, soms met een enkele zonnestraal.

Joesoe gaat dan weinig het bos in, alleen als de warmte er weer een beetje is. Meestal zit hij op de natte dagen thuis. Schuift van zijn huisje het kamp in, met twee drie vlugge stappen; schuift dan weer zijn huisje in. Schept met volle kalebassen het regenwater uit de volle ton. Zware droppels vallen op zijn platte voeten. Nu hoeft hij tenminste niet in zijn bootje te stappen en te gaan tot naar het witte huis op de hoge neuten, helemaal in de Commewijne, uren ver. Nu heeft de ton water, heerlijk zoet regenwater, nog weken lang.

De twee Brits-Indiërs liggen in gore dekens gerold in de hangmatten. Kleine hoopjes vochtigheid.

Af en toe vallen grote droppels van een tenger, gebogen waterboompje op een roestig dak. Doffe tokjes tussen helder geruis. Wat blauwe rook zuigt door de reetopeningen naar buiten, zweeft meteen in kleine vlekjes al.

Binnen roert Stugger in een zwarte pot. In de wijdte vloeien het grijs van de hemel en het grauw van de zee ineen.

Soms is het anders. Dan geselt de regen. Striem en fel. Buigt het groen, diep en moe. Is alles één grote waterstroom.

Visschubben huppelen de Matapica in, witte en zwarte. Vogelveren drijven een bocht om, vlug.

Moe staat een zwak boompje.

Wordt vervolgd.